

Geachte RNB,

Graag wil ik reageren op het voornemen om soorten op de wildlijst ter discussie te stellen.

De opdracht voor mij als jager/jachthouder is de vijf wildsoorten zodanig te beheren, dat de soort in "goede" aantallen aanwezig is. Elk jaar maak ik samen met mijn combinanten op basis van jaar rond observering een inschatting wat we ongeveer gaan doen in het jachtveld.

Hierbij is populatieschatting in samenhang met draagkracht de belangrijkste criteria.

Op perceel niveau bepaald schadegevoeligheid van gewassen de gewenste voorjaarsstand.

Het is onmogelijk om dit soort afwegingen op basis van zoveel veldervaring en tijd die hiervoor nodig is op jachtveldniveau, te vervangen door een jaarlijks op te stellen kader, vorm gegeven door ambtenaren.

Ik zal u drie voorbeelden geven van wat er in het veld kan gebeuren door verandering van regelgeving of praktische veranderingen.

Praktijk voorbeeld 1 :

Boer A schaft jonge Border-colie aan binnen jachtveld van 50 hectare.

De hond wordt slecht opgevoed en gaat dagelijks meerder keren het veld in, waarbij de hazen het slachtoffer worden.

Tot het moment van de aanschaf van deze hond was dit een zeer haasrijk jachtveld (veenweidegebied met beweiding door het vee). Het gemiddelde afschot over meer dan 15 seizoenen zat boven de 30 hazen per seizoen. Belangrijkste beheer criteria is daar populatie beheer, een grotere populatie lijdt onherroepelijk tot grote uitval door ziektes.

Na het vaststellen van de ontstane jachtveldsituatie door de ongewenste activiteiten van hond, in dat seizoen, slechts enkele hazen geschoten.

De ontstane situatie besproken met boer A met als gelukkige uitkomst dat er een ander adres voor de hond gezocht werd en de rust weer in de het veld kon terugkeren.

Het heeft hierna meer dan vijf jaar geduurd voordat de hazenstand zich hersteld heeft tot het niveau van voor de aanschaf van de hond. In deze jaren is er behoudend gejaagd om terug te kunnen komen tot de draagkracht en dus de potentie van dit jachtveld.

Praktijkvoorbeeld twee:

Betreft jachtveld van 250 hectare gelegen in een akkerbouwgebied met ook vollegrondsgroententeelt en een melkveebedrijf met weidegang.

Tot 2002 vrij beheer van de wildpopulatie onder de jachtwet er werd door ons op perceelniveau gestuurd, gewas afhankelijk. Gevolg, mooie wildstand met weinig gewas schade ondanks de schadegevoeligheid van met name de vollegrondsgroententeelt.

In 2002 wordt het gebied waarin dit jachtveld ligt, definitief aangewezen als natura 2000 gebied voor de opvang van winterganzen. De Inwerkingtreding van de Flora en fauna wet zorgt ervoor dat jacht per direct verboden wordt. Voor een periode van ongeveer vijf jaar ontstaat een zeer ongewenste situatie. De eenden hazen en fazanten krijgen vrij spel met als gevolg een ongecontroleerde populatieontwikkeling. Dit zorgt ervoor dat er in deze periode ongeveer voor € 90.000 aan

jachtwildschade moet worden uitgekeerd. Verder heeft het stropersgilde met lange honden de status van het gebied ook ontdekt en crosses letterlijk met hun auto's door het beschermde land om hun criminele activiteit uit te oefenen. Hekens open schrikdraden doorgeknipt ,gevolg koeien op de weg, woeste achtervolgingen door de politie.

Na 4 a 5 jaar op diverse percelen een over populatie aan hazen . Een morgentelling eind februari na een licht sneeuwnacht levert een aantal van 143 hazen op 120ha op.

De hazen leven dan in groepen van tussen de 20 en 30 stuks . Gevolg een uitputtende strijd tijdens de voorplanting, bijna alle hazen die ik dat voorjaar tegenkom hebben een zo goed als kale rug vol met ontstoken wonden en ze zijn bijzonder mager. Gevolg van deze over populatie is dat richting eind mei ik binnen dit gedeelte van het jachtveld (120ha) meer dan 50 dode volwassen hazen vind.

Door toedoen van de schade en ook de impact van de stroperij krijgen wij na deze vijf jaar een ontheffing van de provincie om tijdens het jachtseizoen de populatie van de wildsoorten naar ons inzicht te beheren.

Gevolg is dat de wildschade bijna volledig verdwijnt , het wild weer in normale en gezonde hoeveelheid aanwezig is , zonder dat er excessen ontstaan.

Praktijk voorbeeld 3:

Binnen dit natura 2000 gebied heeft SBB ook ruim 600 hectare in gebruik.

Hier wordt geen structureel jacht beheer en schadebestrijding toegepast. Incidenteel worden er wat zomerganzen maatregelen toegepast.

De jacht op haas fazant en wilde eend wordt hier sinds 2002 niet meer uitgevoerd. Je zou dan misschien verwachten dat deze soorten hier als populatie gaan groeien. Dit is absoluut niet het geval , de hazen en fazantenstand zijn geminimaliseerd en ook de wilde eend is in aantallen gedaald. De achteruitgang van deze soorten is uiteraard het gevolg van meerdere oorzaken een daarvan is het veranderde landgebruik die de pachters van dit land door de beheerder opgelegd krijgt. Wat aan de voorkant misschien gunstig lijkt ,bijvoorbeeld latere maaidatum, wordt door ander beperking volledig te niet gedaan. Het ontbreken van welke vorm jachtwildbeheer en predatiebeheer lijkt een belangrijke oorzaak in de achteruitgang van de wildsoorten.

De conclusie die ik na bovenstaande ervaringen durf te stellen .

De jacht op onze wildsoorten levert een zeer belangrijke bijdrage aan de doelstelling van het jachtrecht, namelijk een gezonde wildstand in ieder jachtveld welke de verantwoordelijkheid is van de jager/ jachthouder .

De jager / jachthouder is als geen ander de geschikte persoon om dit wild te beheren, door zijn opleiding, ervaring, specifiek kennis van zijn veld, de kennis van de belangen van de grondgebruiker en de wettelijke bevoegdheid om hier uitvoering aan te geven.

Met vriendelijke groet,

Erik Blokland